

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

14 oktober 2008

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Mark Demesmaeker, mevrouw Els Robeyns
en de heer Karlos Callens –**

betreffende het onderhoud van landbouwwegen op het platteland

VERSLAG

**namens de Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
uitgebracht door de heer Stefaan Sintobin
aan de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Jos De Meyer.

Vaste leden:

de heren Stefaan Sintobin, Frans Wymeersch;
de heer Jos De Meyer, mevrouw Tinne Rombouts;
de heren Karlos Callens, Jul Van Aperen;
de heer Jacky Maes, mevrouw Els Robeyns.

Toegevoegde leden:

de heer Mark Demesmaecker;
de heer Jef Tavernier.

Zie:

1716 (2007-2008)

– Nr. 1: Voorstel van resolutie

DAMES EN HEREN,

De Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid besprak op 7 oktober 2008 het voorstel van resolutie van de heren Jos De Meyer, Jan Verfaillie en Mark Demesmaecker, mevrouw Els Robeyns en de heer Karlos Callens betreffende het onderhoud van landbouwwegen op het platteland.

1. Toelichting

De heer *Jos De Meyer* licht het voorstel van resolutie toe. De indieners willen de Vlaamse Regering het signaal geven dat de huidige financiële middelen voor de plattelandsinfrastructuur onvoldoende zijn. Nogal wat landbouwwegen op het platteland worden onvoldoende onderhouden, hersteld of heraangelegd. Nochtans spelen de landbouwwegen een erg belangrijke rol, de laatste decennia ook in de recreatieve ontsluiting van het platteland. De landelijke gemeenten hebben heel wat inspanningen gedaan voor het toegenomen fiets- en wandeltoerisme, met zijn aangepaste routes of knooppuntennetwerken. Naast de landbouwsector is het toerisme dan ook een belangrijke speler geworden op het platteland.

De kwaliteit van de landbouwwegen op het platteland staat mee garant voor een goede ontwikkeling van de plattelandseconomie, in hoofdzaak landbouw en recreatie. De fiscale draagkracht van de plattelandsgemeenten, die vaak een beperkt aantal inwoners en heel wat landbouwwegen hebben, maakt het niet altijd mogelijk om de wegen te onderhouden.

Op Vlaams niveau worden geen subsidies uitgetrokken voor het onderhoud van landbouwwegen, met een kleine uitzondering voor die wegen die nodig zijn voor de toegang tot de infrastructuur voor het waterbeheer (besluit van de Vlaamse Regering van 18 januari 2002 houdende het toekennen van een gewestbijdrage aan polders, wateringen, verenigingen van polders of verenigingen van wateringen voor het uitvoeren van bepaalde waterhuishoudkundige werken en tot vastlegging van de procedure inzake subsidiëring van deze werken).

Het besluit dat voorafging aan het besluit van 18 januari 2002, omvatte wel een subsidieregeling voor alle landbouwwegen die naast een waterloop lagen en die beheerd werden door polders of wateringen. Dat gaf al iets meer soelaas, maar was vanzelfsprekend ontoereikend. Daarom vragen de indieners aan de Vlaamse Regering om op creatieve wijze bij te springen of voorstellen tot oplossing uit te werken.

Het voorstel vraagt de Vlaamse Regering na te gaan op welke wijze plattelandsgemeenten sterker ondersteund kunnen worden voor het onderhoud, het her-

stel of de heraanleg van landbouwwegen op het platteland. De indieners spreken bewust over landbouwwegen en niet over trage wegen omdat ze willen wijzen op de economische functie maar tegelijk ook op de recreatieve functie. De indieners stellen voor de Vlaamse Regering te vragen hiertoe de nodige financiële middelen uit te trekken in relatie tot de omvang van de behoeften en om instrumenten uit te werken die een vlotte doorstroming van de middelen mogelijk maken. Een denkspoor is het hernemen van de vroegere bepalingen met betrekking tot polders en wateringen. Weliswaar waren die strikt onvoldoende en niet mogelijk voor alle plattelandsgemeenten. Een andere optie is de uitbreiding van de mogelijkheden binnen de tweede pijler van het gemeenschappelijk landbouwbeleid of andere instrumenten die snel resultaat geven. Misschien kan er ook nagedacht worden over de wijze waarop het Gemeentefonds vandaag gestructureerd is.

2. Bespreking

De heer *Stefaan Sintobin* stelt dat de Vlaams Belangfractie het voorstel van resolutie zal goedkeuren. Het voorstel van resolutie handelt over het tekort aan middelen van de lokale overheden om de landbouwwegen te onderhouden. De problemen van de landelijke gemeenten reiken verder dan alleen het onderhoud van de landbouwwegen. In dat verband wijst de spreker op een interpellatie die hij vorig jaar hield, over de problemen van de landelijk gelegen gemeenten. In een met redenen omklede motie (*Parl. St. VI. Parl. 2007-08, nr. 1463/1*) formuleerde het lid gelijkaardige vragen aan de Vlaamse Regering, alleen iets ruimer. De andere fracties stemden toen tegen de motie, de Vlaams Belangfractie daarentegen zal dit voorstel steunen.

De heer *Karlos Callens* wijst op het belang van het voorstel van resolutie voor een aantal kleinere gemeenten, zoals Mesen, een gemeente met amper 500 inwoners en een aanzienlijk aantal kilometers landbouwwegen, die kampt met financiële problemen.

Een ander aspect zijn de wijzigingen in de inrichting van de wegen. Heel wat weggebruikers vragen de aanleg van uitwijkstroken, om vlot verkeer mogelijk te maken ondanks de grote landbouwmachines. Ook de veiligheid op de landbouwwegen, onder meer van de schoolgaande jeugd, is een belangrijk aspect. De spreker hoopt dan ook dat de regering de gemeenten bijkomende mogelijkheden zal bieden om de wegen te onderhouden, te herstellen en te vernieuwen.

Voor mevrouw *Els Robeyns* is het multifunctionele karakter van de landbouwwegen een belangrijke evolutie. De wegen krijgen meer en meer een recreatieve functie. Ook zij wijst op de veiligheid voor de

zwakke weggebruiker. De trage wegen passen daarin. Het onderhoud van de wegen is belangrijk voor het multifunctionele gebruik. Daarvoor zijn middelen nodig. De fiscale draagkracht van de gemeenten, en zeker de landelijke gemeenten, neemt alsmaar af. De huidige financiële crisis zal de toestand niet verbeteren. De landelijke gemeenten zijn in dergelijke gevallen meestal het ergste slachtoffer. Om die redenen pleit de spreker voor het goedkeuren van het voorstel.

De heer *Jos De Meyer* is tevreden dat alle partijen het voorstel steunen. In de komende maanden moet er ongetwijfeld nagedacht worden over de financiering van de steden en gemeenten. Het is evident dat de grotere steden en gemeenten middelen nodig hebben, maar de plattelandsgemeenten mogen niet vergeten worden. Daarom is het voorstel nuttig. Het pint de regering niet vast over de wijze van financiering, maar vraagt een creatieve oplossing.

3. Indicatieve stemming

Het voorstel van resolutie wordt unaniem door de vijf aanwezige leden aangenomen.

De verslaggever,

Stefaan SINTOBIN

De voorzitter,

Jos DE MEYER
